

Ὑπό μοναχοῦ Δαμασκηνοῦ Γρηγοριάτου

ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΜΟΝΙΚΑ

ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ

2008

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸν παρόντα Ψαλμόν

ΨΑΛΜΟΣ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καί μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστόν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ὅτι ἐπὶ σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σου εἰμί.

Καὶ εὐθύς τό: Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν.

Εἶτα τά παρόντα τροπάρια. Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς...

Τῶν νεανίδων γυναικῶν τε ἐγγάμων, ὁ εὐσεβὴς καὶ πολυάριθμος δῆμος, μετὰ χαρᾶς προσέλθομεν βοῶντες θερμῶς, Μόνικα πανσέβαστε, τῶν μητέρων τό κλέος, δέησιν προσάγαγε, τῷ Υἱῷ τῆς Παρθένου, ἀπαλλαγῆναι νόσων χαλεπῶν καὶ τῶν ἐν βίῳ οἰκτρῶν περιστάσεων.

Δόξα Πατρί...Τό αὐτό. Καὶ νῦν....τό ἐξῆς:

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου, λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σούς γάρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τόν Ν' Ψαλμόν

Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου καί κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπί πλεῖον πλυνόν με ἀπό τῆς ἀνομίας μου καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ γινώσκω καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστίν διά παντός. Σοί μόνω ἥμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καί νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καί ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τά ἀδηλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καί καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μή ἀπορρίψῃς με ἀπό τοῦ προσώπου σου καί τό πνεῦμα σου τό ἅγιόν σου μή ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοὺς σου καί ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου. Κύριε τά χεῖλη μου ἀνοίξεις καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιών καί οἰκοδομηθήτω τά τεῖχη Ἱερουσαλημ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καί ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Καί ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. Δ Ὑγράν...

Τροφόν Αὐγουστίνου τοῦ ἱεροῦ, θεοσεβεστάτην καί μητέρα πανευκλεῆ, Μόνικαν τιμήσωμεν πάντες, ὡς τῶν μητέρων παγκόσμιον καύχημα.

Ὅσιων μητέρων ὁ ὄρμαθός καί παρθενευόντων ἡ ὁμήγουρις νεαρῶν, προσπέσατε τῇ ἐνδοξοτάτῃ, καί δυσχερείας τοῦ βίου προσείπατε.

Δακρύων τοῖς ὄμβροις καί στεναγμοῖς, Μόνικα ὁσία, καθικέτευσας τῷ Χριστῷ, εὐρεῖν ὁ υἱός σου θεραπείαν καί ἐκ δεινῶν ἀκολάστων τήν λύτρωσιν.

Θεοτοκίον

Παρθένε πανύμνητε Μαριάμ, ὡς τέξασα πάλαι, τόν Σωτῆρα καί Λυτρωτήν, τοῦ γένους ἀπάντων τῶν ἀνθρώπων, ἐπιλαβοῦ τῆς ἐμῆς καταστάσεως.

Ὦδὴ γ' Οὐρανίας ἀψίδος

Ταῖς εὐχαῖς σου Ὅσια, ὡς τόν Χριστόν βλέπουσα, ἐν τῇ τῶν πραέων συνάξει, πρόστηθι λέγουσα, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ Ψυχάς, ἀνατροφὴν κατεχόντων, τέκνων καί διάννοιαν τούτων ἐκλάμπρυνον.

Καθορῶσα ταχέως, ἐξ οὐρανοῦ Μόνικα, τάς τῆς νεολαίας ἐκρήξεις καί τήν ἀστάθειαν, δεῦρο πρεσβείαις σου, καί καθοδήγησον τούτους, ὡς ποτέ, τόν ἄστατον υἱόν σου πάνσεμνε.

Δίδαξόν με, ὦ Μῆτερ, τῶν εὐσεβῶν πρόμαχε, πῶς ἐπιτελεῖν ἐπαξίως ἀνατροφὴν τέκνων μου, ἃ μοι νῦν ἔδωκε τῇ φιλανθρώπῳ προνοίᾳ, Χριστός μου καί Κύριος, θεοσυμπάθητε.

Θεοτοκίον

Σύ γάρ οἶδας Παρθένε, ὡς Μήτηρ οὔσα φιλότεκνος, πῶς ἐκ πειρασμῶν καί παγίδων, τύχωμεν ἅπαντες, θείας λυτρώσεως καί παροχὴν βοηθείας, δός ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Θεοχαρίτωτε.

Ἀπάλλαξον, ἐκ δυσωδίας παθῶν ἀκαθάρτων ὀσία, τοὺς ἐν πίστει ἀκαταισχύντῳ νῦν καταφεύγοντας, ὡς οὖσα τῆς χάριτος μυροθήκη. Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Ἱερεὺς

- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Κύριε ἐλέησον (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου. Κύριε ἐλέησον (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).
- Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος Β' Τά ἄνω ζητῶν.

Τῷ ὄπλῳ, Σεμνὴ, τῆς πίστεως, κατέφυγες, καὶ ζήλῳ εὐχῆς, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, Αὐγουστῖνον διέσωσας, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ᾤδευσεν, εἰς Ἐκκλησίας τὰς ἐπιταγὰς, λόγοις Ἀμβροσίου τοῦ Θεόφρονος.

Ὦδή δ' Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν μητέρων ἀγλαΐσμα καί τῶν νεανίδων ἐδείχθης πρότυπον, ὡς Χριστόν θερμῶς ἠγάπησας καί Αὐτῷ ἐλπίδι σου προσέφυγες.

Ἰκετεύομεν Μόνικα, σέ ἐν παρρησίᾳ, Θεῷ προσμένουσα, ἐμῶν παίδων χειραγώγησιν, καί καρδίας θέρμην καλλιπάρθενε.

Καταφύγιον ἄριστον, καί τῶν συμφορῶν ὑπάρχεις διάσωσμα, ἀρετῶν σου ἐπιδείξουσιν, καί εὐχαῖς συντόνοις σου πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον

Ταπεινώσεως ἔνδυμα, Μόνικα Ὁσία βίῳ σου ἅπαντι, ἐνδυθεῖσα τόν Φιλάνθρωπον, ἔργοις τε παντοίοις εὐηρέστησας.

Ὦδή Ε' Φώτισον ἡμᾶς.

Δίδαξον ἡμᾶς, διδασκαῖς τῆς πολιτείας σου, ἀκραιφνῶς ἐπιτελεῖν τάς ἐντολάς, ἐμῶν Πατέρων, οὓς εὐχαῖς σου διαφύλαξον.

Χαίρει ἐπὶ γῆς, Ἐκκλησία τοῦ Παντάνακτος, ὡς λαμπρυνθεῖσα τῇ σῇ χάριτι, Μόνικα Μῆτερ, τῶν μητέρων παραμύθιον.

Δάκρυσι πολλοῖς, νυχθημέρως καταφεύγουσα, καί Χριστοῦ τούς πόδας πλύνασα, ἔσχες υἱοῦ σου, Αὐγουστίνου τήν μετάνοιαν.

Θεοτοκίον

Πρόφθασον Σεμνή, ἀρωγαῖς τῆς προμηθείας σου, καί φωτισμῷ ἡμᾶς τοῦ Πνεύματος, φωταγωγοῦσα, πρὸς Υἱόν σου νῦν προσδράμωμεν.

Ὡδή ΣΤ' Τὴν δέησιν...

Μητέρων καί εὐσεβῶν κορασίδων, σύ ὑπάρχεις νουνεχῆς παρουσία, ὡς διανοία λαμπρῶς καθαρθεῖσα, καί φωταυγείαις σῶν λόγων ἐτράνωσας, υἱοῦ σου τὴν θεοτερπῇ κοινωνίαν ἐν Θείῳ τῷ Πνεύματι.

Δυνάμει, τῆς ἰσχυρᾶς πρεσβείας σου, ἀποκάμνοντα ἐν ἔργοις θανάτου, καί τοῖς κρουννοῖς ἀστειρευτῶν δακρύων, ἐπιλαβοῦ τῆς ἐμῆς ἀπογνώσεως, κατέχεις Μόνικα Σεμνή, ὄπλισμόν θεϊκῆς ἐπιγνώσεως.

Κραυγάζω σοι, διηνεκῶς, Πανοσία, ἀφορήτοις λογισμοῖς πληγωθεῖσα, τῇ πανσθενῇ παρρησίᾳ εὐχῶν σου, ἔρχου καί παῦσον παθῶν μου κλυδώνιον, οὐκ ἔχω ποῦ καταφυγεῖν, ἐπὶ σέ γάρ μητέρων ὠράϊσμα.

Θεοτοκίον

Ἐπίβλεψον, Θεομακάριστε Κόρη, καί Σωτῆρος Θεονύμφευτε Μήτηρ, εἰς τὰς ἡμῶν οἰμωγὰς καί συγχύσεις, καί δυναστείαις εὐχῶν σου, ἀπάλλαξον, ἐκ τρικυμίας χαλεποῦς, τοὺς ἡμᾶς ἀεννάως προστρέχοντας.

Θεράπευσον, εὐσεβεστάτη μητέρων κυρία, ἀλγηδόνας καί πειρασμῶν ἐφόδους διάλυσον, ὡς ἐν κόσμῳ σκληρῶς δοκιμασθεῖσα.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδήλωται.

Ἱερεὺς

- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον (3)
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Κύριε ἐλέησον (3)
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου. Κύριε ἐλέησον (3)
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).
- Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετά τὴν ἐκφώνησιν, Κοντάκιον, Ἦχος Β' Προστασία...

Ἱεράρχου Αὐγουστίνου γεννήτριαν, καὶ ἐν βίῳ Χριστοῦ σοφὴν ἀναμορφώτριαν, ἐπαινέσωμεν Μόνικαν, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, ὅτι πλήρης οὖσα ἀρετῶν, καὶ προσευχαῖς διηνεκῶς, τὸν βελίαρ ἐτρόπωσε. Ὅθεν γονυπετοῦσα καὶ ὄμβροις αὐτῆς δακρύων, γέγονε Πνεύματος φωστήρ καὶ ἡμῶν τό καταφύγιον.

Α' Αντίφωνον

Ἦχος δ'

Ἐκ νεότητός μου, πολλά πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτός ἀντιλαβοῦ, καί
σῶσον, Σωτήρ μου. **(δίς)**

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπό τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρί
ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. **(δίς)**

Δόξα...

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καί καθάρσει ὑψοῦται,
λαμπρύνεται τῇ Τριαδικῇ μονάδι, ἱεροκρυφίως.

Καί νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν
τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. (τρὶς)

Στίχος: Τό ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν
ἡμῖν.

Ἱερεύς: Καί ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου, Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον **(γ')**.

Ἱερεύς: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Χορός: Καί τῷ Πνεύματί σου.

Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκῶν ἁγίου Εὐαγγελίου...

Ἱερεύς: Πρόσχωμεν.

Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνεκλίθη. Καὶ ἰδοὺ γυνή ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἀμαρτωλός, ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν οἰκίᾳ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου, καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι, καὶ ταῖς θριξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε μύρῳ. Ἰδὼν δέ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτόν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων. Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἄν, τίς καὶ ποταπή ἢ γυνή, ἥτις ἄπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἀμαρτωλός ἐστι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν. Σίμων, ἔχω σοὶ εἰπεῖν. Ὁ δὲ φησι, Διδάσκαλε, εἰπέ. Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι. Ὁ εἰς ὥφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. Τίς οὖν αὐτῶν, εἶπέ, πλεῖον αὐτόν ἀγαπήσει; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν. Ὑπολαμβάνω ὅτι, ὦ τό πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Ὅρθῳς ἔκρινας. Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη. Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; Εἰσῆλθον σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας, αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξί τῆς κεφαλῆς ἐξέμαξε. Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας, αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. Ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας, αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας. Οὐ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ, ὦ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. Εἶπε δὲ αὐτῇ. Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἑαυτοῖς. Τίς οὗτος ἐστίν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα. Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε πορεύου εἰς εἰρήνην.

Δόξα... Ἦχος β'

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι

Θεοφόρε Μόνικα, καί ἱεροῦ Αὐγουστίνου, ἱερόν καλλώπισμα, καί μητέρων ἔνθεον ἐπισφράγισμα, δός ἡμῖν δύναμιν, χάριτος τό φέγγος, καί ἀγάπης τήν τερπνότητα, ὅπως ἐν δάκρυσιν, θερμῶς ἱκετεύσω τόν Ἄνακτα, διά παιδῶν μου διόρθωσιν καί ἐμοῦ μετάνοιαν ἔμπρακτον. Ὅθεν σέ προστάτην, ἐλπίδα καί βοήθειαν ἐμοῦ, πανευπρεπῶς μεγαλύνω σε, μήτηρ θεοδόξαστε.

Ἔτερα Θεοτοκία

Οὐδεῖς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπό σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τήν χάριν, καί λαμβάνει τό δῶρημα, πρὸς τό συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἱερεὺς: Σῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν σου, καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου. Ἐπίσκεψαι τόν κόσμον σου ἐν ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς. Ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καί κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τά ἐλέη σου τά πλούσια. Πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας. Δυνάμει τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καί βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καί πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καί Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καί Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας: Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, καί Νεκταρίου Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καί Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καί Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καί Ἐλευθερίου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Κυριακῆς Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καί Εἰρήνης, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (ναοῦ), τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, (τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας), καί πάντων σου τῶν Ἀγίων, ἱκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καί ἐλέησον ἡμᾶς.

Χορός Κύριε, ἐλέησον (ιβ')

Ἱερεὺς Ἐλέει, καί οἰκτιρμοῖς, καί φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καί ἀγαθῷ καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Χορός** Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας...

Διὰ πλήθους ἐλέους, καὶ εὐχαῖς σου παννύχοις, Μόνικα, ἔσωσας, ἐκ τῆς ἀκολασίας, υἱόν ἡγαπημένον, καὶ εἰς πίστιν ἀλάνθαστον, ταῖς Ἀμβροσίου εὐχαῖς προσῆλθεν θεοφρόνως.

Ἀκαμάτοις σου κόποις, καὶ δακρύων τοῖς ρείθροις τόν Ὑπεράγαθον, ἰκέτευσας ἀτρέπτως, τυχεῖν τοῦ ποθουμένου, Αὐγουστίνου τὴν ἄρνησιν, τῶν ἐγκοσμίων κακῶν καὶ λάτρεν μετανοίας.

Ταπεινώσεως πλοῦτον, κοσμηθεῖσα ἀφθόνως, ὁσίων καύχημα καὶ πλοῦτος τῶν γυναιῶν, ἀνάλωτος ὑπάρχεις, διό παῖσαι βοῶμεν σοι. Ὁ τῶν Μητέρων πασῶν, ὑπάρχεις ὑπερτέρα.

Θεοτόκε

Ἐξάλειψον Παρθένε, τῇ σῇ σκέπη παθῶν μου τὴν ἀγανάκτησιν, καὶ ἔργοις μετανοίας, ἐν πίστει ἀδιστάκτῳ, προσελθὼν με χαρίτωσον, ἵνα ὑμνῶ σέ ἀεὶ, καρδίᾳ εὐγνωμόνῳ.

Ὦδὴ Η' Τόν Βασιλέα.

Τῆς Ἐκκλησίας, ἀναλαβοῦσα τό στέφος, σωφροσύνης, ἀνδρείας τό τρόπαιον, ὡς κατακαυθεῖσα δακρύων σου καμίνῳ.

Δέξου, ὦ Μητερ, τὰς παρακλήσεις σῶν δούλων, καὶ προσάγαγε πόθῳ τῷ Κτίστῃ, ἵνα εὐφροσύνης γέμει ἡμῶν ὁ βίος.

Δίωξον μάκαρ, τὰς προσβολὰς τῶν δαιμόνων, καὶ ἀπόπνιξον πλήθη παθῶν μου, δακρύων πελάγη, Μόνικα δοξασμένη.

Θεοτοκίον

Σὺ Θεομήτορ, ὡς κεκτημένη ἀπαύστως, παρρησίαν Θεῷ τῷ Υἱῷ σου, μνήσθητι πάντων ἡμῶν τῶν σέ ὑμνούντων.

Ὡδή Θ' Ὁ Εἰρμός...

Αἱ ὅσαι μητέρες, πάντων τῶν Ἀγίων, σύν ταῖς εὐχαῖς τῆς μητρὸς ἡμῶν Μόνικας, πανευσεβῶς τὸν Δεσπότην ἡμῶν πρεσβεύσατε.

Ἐλθέ διὰ τῶν εὐχῶν σου, Μόνικα ὁσία, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν βοώντων σοι, καὶ ἀπὸ πάσης ἐκλύτρωσαι περιστάσεως.

Στενάζουσιν Ὅσια Μόνικα θεόφρον, οἱ τῆς Πατρίδος ἡμῶν τὰ βλαστήματα, εἰς σωτηρίαν σύ τούτους ὁδήγησον.

Θεοτοκίον

Θερμῶς παρακαλοῦμεν, ἐκ πάσης καχεξίας, τὰ τῶν μητέρων συστήματα εὐφρανον, τῇ προμηθεὶ ἀρωγῇ σου, Θεοχαρίτωτε.

Μεγαλυνάρια

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Δεῦτε ἐν δακρύων τοῖς ὀχετοῖς, προσδράμωμεν πίστει, ἱκετεύοντες ἀκλινῶς, Μόνικαν Μητέρα, ἁγίου Αὐγουστίνου καὶ τῶν μητέρων πάντων τό ἐγκαλλώπισμα.

Παράσχου, Ὅσια, μητροπρεπῶς, ἡμῖν τοῖς ἐκ πόθου καταφεύγουσι δαψιλῶς, χάριτος τὰ νέφη καὶ θείας ἐπιλάμψεις, ὅπως ἐν παρρησίᾳ Θεῷ προσδράμωμεν.

Ὡς οὖσα ἐν δόξῃ ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἔχουσα πλοῦτον θεαρέστων σου ἀγαθῶν, σκέπασον Ὅσια ἡμᾶς σὴ μεσιτεία, τῶν γυναικῶν ἀπάντων τό ἐνδιαίτημα.

Σκιρτῶμεν ἐνθέως διά τήν σήν, Μόνικα ὅσια, πολιτείαν σου θεϊκὴν, δι' ἧς τὸν Βασιλέα ἀπάντων καὶ Δεσπότην κατηύφρανας καὶ ἤχθης εἰς τὰ οὐράνια.

Σκέπασον πάντας τοὺς εὐλαβῶς, τιμῶντας Ὅσια, τήν ἁγίαν σου ἐορτὴν καὶ δὸς αὐτοῖς πλουσίως, πληθύν θησαυρισμάτων καὶ θείας μετανοίας τήν ἀνταπόδοσιν.

Καταύγασον ἔργοις σου θαυμαστοῖς, ἡμῶν διανοίας, καὶ ἐξώρισον εὐσθενῶς, δαιμόνων παρατάξεις καὶ λογισμῶν ἐπάρσεις, ὅπως ἀεὶ τιμῶμεν, σοῦ τὰ θαυμάσια.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἰερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία... Ἀμήν.

Ἦχος πλ. β'

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότην, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν, μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, σύ γὰρ εἰ Θεός ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τό ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μή ἀστοχήσωμεν, ρυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων, σύ γάρ εἰ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Κύριε ἐλέησον (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου. Κύριε ἐλέησον (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).
- Ὅτι ἐλεῆμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἁλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τόν Ἰλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τόν ἀγαθόν καὶ φιλάνθρωπον Θεόν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τόν Θεόν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν καὶ Ἰλεως, Ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ὅτι ἐλεῆμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου Ἀγίας Αὐτοῦ Μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων

θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, **(τῆς ἡμέρας)** καί πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καί σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος καί ἐλεήμων Θεός.

Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Πᾶσαι αἱ μητέρων εὐσεβῶν καί τῶν νεανίδων χορεῖαι, δεῦτε προσπέσωμεν νῦν, ἱεράρχου μάκαρος τοῦ Αὐγουστίνου Μητροί, καί ἐν πίστει κραυγάζωμεν, Μόνικα ὁσία, σπεῦσον ταῖς πρεσβεΐαις σου, σκέπε καί φρούρει ἡμᾶς. Κλαῦσον τῷ Θεῷ ἀεννάως, ὅπως νεολαίας τά στίφη, δέξωνται χαρίτων ἐνεργήματα.

Ἦχος πλ. δ'

Δέσποινα, πρόσδεξαι τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Ἦχος β'

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπό τήν σκέπην σου.

ΑΓΙΑ ΜΟΝΙΚΑ, ΜΗΤΗΡ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΩΝ ΔΑΚΡΥΩΝ ΠΡΕΣΒΕΥΕ ΥΠΕΡ
ΗΜΩΝ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ

26-12-2008 Μον. Δ.

.